

Guvernul nu contesta hotărârea CEDO în cazul Kovesi; decizia a avut în vedere consolidarea independentei procurorilor

Guvernul României, prin Ministerul Afacerilor Externe, a decis sa nu fie solicitata retrimiteria la Marea Camera a Curtii Europene a Drepturilor Omului (CEDO) a hotărârii CEDO în cazul Kovesi contra România, iar aceasta decizie a executivului a avut în vedere "importanta deosebita a hotărârii din 5 mai 2020 pentru consolidarea independentei procurorilor si, deci, a sistemului de justitie din România".

Decizia, luata conform prevederilor legale aplicabile de catre ministrul Afacerilor Externe, Bogdan Aurescu, la propunerea Agentului Guvernamental pentru CEDO si a departamentului de specialitate din cadrul MAE, a fost solid fundamentata pe o analiza complexa juridica si politico-diplomatica si a avut în vedere opinia argumentata în acelasi sens al netrimiterii la Marea Camera a CEDO, a Ministerului Justitiei, informeaza un comunicat transmis AGERPRES.

Astfel, arata sursa citata, "decizia a avut în vedere importanta deosebita a hotărârii din 5 mai 2020 pentru consolidarea independentei procurorilor si, deci, a sistemului de justitie din România prin punerea în aplicare, prin masuri de executare cu caracter general monitorizate de catre Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei, a constatarilor CEDO din hotărârea mentionata". Aceste constatari se afla "în consonanta cu opiniile, evaluarile, concluziile si recomandările din documentele organismelor europene si internationale privind România (cum ar fi opiniile Comisiei de la Venetia sau rapoartele Comisiei Europene privind MCV) si în cadrul carora statul român si-a asumat o serie de obligatii, aceste documente fiind avute în vedere de însasi CEDO în adoptarea hotărârii sale din luna mai".

Totodata, sursa citata mentioneaza ca o solicitare de retrimiterie la Marea Camera a CEDO ar amâna momentul la care hotărârea din 5 mai 2020 ramâne definitiva, cu efecte în consecinta asupra punerii sale în executare.

De altfel, sustinerea independentei procurorilor si, mai larg, a justitiei din România sunt valori împartasite si de Uniunea Europeana si statele sale membre, precum si de alti parteneri strategici ai României, fiind asociate direct cu parcursul si orientarea pro-europene si pro-euroatlantice ale României.

În luarea deciziei a fost luat în considerare si faptul ca retrimiteria la Marea Camera nu este o obligatie pentru niciuna dintre parti, atât Conventia Europeana a Drepturilor Omului, cât si Regulile de procedura ale Curtii subliniind caracterul exceptional al unui astfel de demers. Relevanta în acest sens este incidenta extrem de redusa a cererilor de retrimiterie formulate de statele parti la Conventie, precum si a celor admise pentru retrimiterie. Totodata, astfel cum indica însasi CEDO în ghidul sau cu privire la cererile de retrimiterie, din anul 2011 ("The General Practice followed by the Panel of the Grand Chamber when deciding on requests for referral in accordance with article 43 of the Convention"), Marea Camera nu reprezinta o instanta de apel menita a corecta pretinse erori de fapt sau de evaluare juridica a caracteristicilor din fiecare caz individual, comise de Camere, iar simplul fapt ca un caz este complex factual sau sensibil politic nu justifica, în sine, retrimiteria.

"Soliditatea rationamentului si a concluziilor din hotărâre sunt confirmate de faptul ca hotărârea Camerei a fost adoptata cu unanimitate, fara opinii separate, fiind în deplina consonanta cu jurisprudenta anterioara, de data recenta, a CEDO cu privire la accesul la justitie si libertatea de exprimare ale magistratilor. În acelasi timp, CEDO nu a decis acordarea unei sume de bani ca satisfactie echitabila reclamantei, neexistând astfel niciun prejudiciu material pentru stat; de asemenea, reinstalarea reclamantei în functia anterioara nu este de actualitate", arata comunicatul citat.

Totodata, raportat la jurisprudenta de data recenta a Marii Camere, "nu au fost identificate temeiuri pertinente care

sa sustina o evaluare obiectiva privind obtinerea unei solutii contrare celei retinute de Camera, în urma unei eventuale reexaminari de catre Marea Camera, privind cele doua încalcati constatate prin hotarârea din 5 mai 2020".

De altfel, se arata în comunicat, "nici Camera care a pronuntat hotarârea din 5 mai 2020 nu a considerat necesara desesizarea acesteia în favoarea Marii Camere - în aplicarea prevederilor art. 30 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului".

Termenul limita pâna la care se putea efectua cererea de retrimiteri era 5 august.

La data de 5 mai 2020, CEDO a pronuntat hotarârea sa în cauza Kovesi împotriva României, prin care a constatat, în unanimitate, încalcarea articolelor 6 si 10 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, sub aspectul dreptului de acces la o instanta si, respectiv, al libertatii de exprimare. Cauza a avut la baza plângerea formulata de reclamanta cu privire la negarea accesului la o instanta de judecata pentru a contesta încheierea prematura a mandatului de procuror-sef al Directiei Nationale Anticoruptie. De asemenea, reclamanta a invocat faptul ca mandatul sau a fost încheiat din cauza punctelor de vedere si a pozitiilor pe care le-a exprimat în public, în considerarea calitatii sale oficiale, cu privire la reformele legislative care priveau sistemul judiciar.

Conform art. 1 alin. 2 din Ordonanta Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fata Curtii Europene a Drepturilor Omului si a Comitetului Ministrilor ale Consiliului Europei si exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotarârilor si conventiilor de rezolvare pe cale amiabila, "Prerogativele de agent guvernamental în procedurile în fata Curtii Europene a Drepturilor Omului si a Comitetului Ministrilor ale Consiliului Europei se exercita, în numele Guvernului României, de Ministerul Afacerilor Externe." De asemenea, potrivit art. 9 din acelasi act normativ, "Exercitarea cailor de atac împotriva hotarârilor Curtii se face de catre Agentul guvernamental, cu aprobarea ministrului afacerilor externe".